

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012. Цей переклад було замовлено за підтримки Цільового фонду «Права людини» Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не є зобов'язальним для Суду. Для отримання додаткової інформації див. повне посилання на авторське право в кінці цього документу.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Інформаційне повідомлення з юриспруденції Суду № 104

Січень 2008

Ryakib Biryukov проти Росії - 14810/02

Рішення від 17.1.2008 [Секція I]

Стаття 6

Цивільний процес

Стаття 6-1

Публічне проголошення рішення

Нездатність проголосити публічно обґрунтування рішення у цивільній справі: порушення.

Факти: Заявник подав цивільний позов проти лікарні за нібито медичну недбалість. Його справа було розглянута по суті районним судом, що діяв в якості суду першої інстанції, у відкритому слуханні. В кінці слухання суд зачитав положення постановчої частини рішення, в якому заявив, що позов заявника було відхилено на підставі статті 1064 Цивільного кодексу. Мотивоване рішення було вручене заявнику пізніше. Відхиляючи апеляцію заявника проти цього рішення, регіональний суд також зачитав тільки постановчу частину положень свого рішення у відкритому судовому засіданні.

Право: Перед Судом постало питання, чи, в рамках цивільного судочинства, вимога публічно проголошувати рішення може обмежуватись проголошенням у відкритому суді виключно постановчої частини рішення. Це, в свою чергу, спричинило розгляд того, чи мала громадськість доступ до мотивованого рішення, і чи було вжито заходів для забезпечення громадського контролю. Згідно національного законодавства, тільки сторони та інші учасники розгляду та їхні представники забезпечувалися копіями мотивованого рішення або мали до нього доступ в реєстрі суду. З цього випливає, що причини, на яких

районний суд обґрунтовував своє рішення, по суті, були, крім посилання у постановчій частині на статтю 1064 Цивільного кодексу, недосяжними для громадськості. Стаття 1064 просто встановлювала загальні підстави відповідальності за заподіяння шкоди, і оперативне положення, яке не містило жодних вказівок стосовно використання основоположного принципу і, таким чином, була неінформативною для неспеціалістів. Відповідно, причини, з яких можна було б зрозуміти, чому клопотання заявника було відхилене, були недоступними для громадськості.

Висновок: порушення (одноголосно).

Стаття 41 - Встановлення порушення становить достатню компенсацію будь-якої моральної шкоди.

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини

Це резюме, підготовлене Секретаріатом, не є обов'язковим для Суду.

Посилання на [Інформаційні повідомлення з юриспруденції](#)

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012.

Офіційними мовами Європейського суду з прав людини є англійська та французька мови. Цей переклад було замовлено за підтримки Цільового фонду «Права людини» Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не є зобов'язальним для Суду; також Суд не несе жодної відповідальності за його якість. Його можна завантажити з бази рішень Європейського суду з прав людини HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) або з будь-яких інших баз даних, в яких Суд його також розмістив. Його можна відтворювати в некомерційних цілях за умови, що будуть зазначені повна назва справи та посилання на авторське право і Цільовий фонд «Права людини». Для використання будь-якої частини цього перекладу в комерційних цілях слід звертатися за наступною адресою: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int